

Dag Norling

John Collets Allé 46
0852 Oslo

Bpost

«Hamro Patrika»

Norge-Nepal foreningen
c/o Gry O. Lama
Sørhalla 1
1344 Haslum

MEDLEMSKONTINGENT:

Enkeltmedlem	kr 125,-
Familie	kr 175,-
Organisasjon	kr 300,-

Postgirokonto: 0802 420 2438

Program for møtet 25. februar 1999

- «Fra en landsby». Vår tidligere redaktør Kirsten I. Greiner viser lysbilder og forteller fra en Gurung-landsby hun besøkte i høsten 1997. I forbindelse med oppholdet, skrev hun et artikkel i Hamro Patrika nr. 1/98
- Servering av Daal bhaat (kr. 50,-)
- Utlodning

Vel møtt i Norge - Nepal foreningen!

Norge - Nepal foreningen

Nr. 1, februar 1999

**Velkommen til festmøte
med daal bhaat
i Norge-Nepal foreningen
25. februar 1999 kl. 19⁰⁰
i Bygdelagssamskipnadens hus
Nordahl Brunsgate 22, Oslo**

**Lysbildeforedrag v/Kirsten I. Greiner
«Fra en landsby»**

Neste medlemsmøte blir 22. april 1999

NORGE-NEPAL FORENINGENS STYRE

Navn	Adresse	Tlf. privat:
Ingela Flatin (leder)	Tangenvn. 204, 1450 Nesoddtangen	66 91 29 08
Kirsten I. Greiner (nestleder)	Landingsvn. 84, 0767 Oslo	22 14 00 01
Gry Ottersen Lama (kasserer)	Sørhalla 1, 1344 Haslum	67 59 03 66
Anuradha Gurung (redaktør)	Kristian Køllesvei 7, 1335 Snarøya	911 49 347
Cathrine Reid (sekretær)	Røa terrasse 6, 0755 Oslo	22 50 09 95
Christine Engen	Haxthausensgt. 1, 0263 Oslo	22 44 42 04 92 21 00 57
Narendra Kumar Shitaula	Kringsjø Studentby 1357, Sognsvn. 218, 0864 Oslo	22 18 79 51
Tove C. Kittelsen	Theresesgt. 31B, 0354 Oslo	22 60 83 81
Berit Knudsen	Fagerheimsgt. 9A, 0567 Oslo	22 71 89 39

PERSONER MED VERV UTENFOR STYRET

Roy Friis (revisor)	Peiskrokveien. 8, 1482 Nittedal	67 07 69 08
Wenche Fossum (valgkomite)	Bjørnstupet 25, 1453 Bjørnemyr	66 91 60 93
Thrond Berge Larsen (valgkomite)	Dannevigsvn. 12, 0463 Oslo	22 71 98 73

Hamro Patrika er Norge-Nepal foreningens medlemsavis som utkommer fire-fem ganger i året. Forespørsler angående avisen og foreningen kan rettes til styremedlemmene.

Referat fra fellesmøte med Den Norske Tibetkomité den 3. desember 1999

Hanna Havnevik holdt foredrag om «Klosterkultur i Himalaya». Vi fulgte fotsporene til Ani Lochen og hennes vandring gjennom Tibet, Nepal og India. I sine vandringer oppsøkte Ani Lochen lamaer og klostre. Allerede som 17 åring hadde Ani Lochen utført en 3-års meditasjon i grensetraktene Mustang/Tibet. Hun ble betraktet som «yogini» og ble formelt ikke ordinert som nonne. I slutten av 1887 forlot Ani Lochen Lhasa. I buddhisme, er det vanlig at nonnene ikke oppnår like høy grad som munkene. Likevel oppnådde Ani Lochen å bli ordinert som kvinnelig mester. I 1903/1904 opprettet hun eget kloster; Shuktse klosteret, ved elven Kyichu i sørøst Tibet. Ani Lochens reinkarnasjon, Dorje Raptchen, jobber idag på en radiostasjon.

Hans Weisetaune holdt foredrag om «Musikk og kaste i Nepal». Han fortalte om «Gaine»'er : en musikkerte i Nepal. «Gaine'er» betraktes som lavkaste i Nepal. De blir født som musiker. De synger og spiller «Sarangi»; et fele-lignende 4-strengs instrument og vandrer fra landsby til landsby. De synger om alt fra mytiske guder til historiske begivenheter og dagsaktuelle nyheter. Weisetaune også presenterte sin CD «The Real Folk Music of Nepal» og viste en nylig produsert film om Gaine-musikeren Ram Saran Nepali.

Styret gjennomførte et kort ekstraordinært årsmøte slik annonsert i Hamro Patrika 5:98 s. 3. Årsberetning, regnskap, det nye styret, valgkomite, revisor, kontingentforhøyelse og foreslåtte vedtektsendringer ble godkjent. Foreningens reviderte vedtekter presenteres på midtsidene i dette Hamro Patrika.

Over 120 stk. hadde møtt frem til fellesmøtet.

En takk til de som slutter

Styret vil gjerne benytte anledningen til å takke de som nå slutter som styremedlemmer. Først og fremst gjelder det Nikolai Arnø som har vært styremedlem i fire år. I to av disse årene har han vært foreningens kasserer. Nikolai har gjort en kjempeinnsats som øvrige medlemmer har satt stor pris på. Takk!

Videre har Sigrun E. Ødegård nå sluttet som styremedlem etter tre år med iherdig innsats på flere fronter. David Durkan slutter denne gangen som styremedlem etter to år, men David har også tatt sin tårn en gang tidligere. Chandika Olsen sier takk for seg som styremedlem etter ett år, men vi håper vi fortsatt får nytte godt av hennes kokkekunster. Takk til Sigrun, David og Chandika!

Takk til Kirsten

Kirsten skal også takkes; hun fortsetter i styret, denne gang som nestleder, men hun slutter som redaktør etter fire år. For de mange av oss som ikke selv har tid eller mulighet til å lete i diverse medier etter Nepal-stoff, har Kirsten gjort en storartet jobb. Hamro Patrika har etter hvert blitt et variert og spennende medlemsblad, i stor grad takket være Kirstens iherdige innsats og hennes mange sene nattetimer. Vi har blitt alldeles bortskjemte på Nepal-stoff (på norsk!). En stor takk skal du ha!

Styret

NEPAL

RADICAL CHEEK

SINCE 13 February 1996, when the Communist Party of Nepal (Maoist) launched their 'People's War' in the districts of Rolpa and Rukum in the mid-western hills of Nepal, the insurgency has spread to nearly a third of the 75 administrative units of the country. Maoist violence has come as close as to districts adjoining the capital, Kathmandu. Statistics of lives lost during this period varies between about 200 and 2000. However, neither the Maoists nor the government has been able to achieve anything to justify such high casualties.

The Maoists are led by two Brahmins—Pushpa Kamal Dahal alias Comrade Prachanda and Baburam Bhattarai. Not much is known about Comrade Prachanda except for his background as a student activist during the late seventies when college campuses in Nepal bristled with foreign agents of all possible hues. But Bhattarai, an alumnus of the School of Planning and Architecture in New Delhi, was a high-profile Kathmandu academician with plum consultancy assignments before he went underground three years ago. He has his family safely tucked away in England while he enunciates his interpretation of Maoist ideology through party-funded newspapers in the capital. For a while, he even had a home page on the internet from his underground hideout when such a facility was more of a rarity. These two gentlemen of priestly class have everything to gain and nothing to lose, not even their reputations, no matter who wins the People's War.

The government does not appear worried. Contrary to claims, no sophisticated weapons have been recovered from the Maoists from anywhere in the country. The insurgents appear to command little support and even less respect in a society mired in religious orthodoxy and an ingrained fatalism. They also appear to be resource-starved, apparent from actions like looting the wages of workers from a rural road project. On the other hand, the government has almost total control over the carrots—amnesty, incentives, offices, opportunities—and wields a huge stick in the form of a relatively large police force. Just as the Maoist leadership wants to prolong the confrontation, the government too can afford to wait and test its resilience.

While each side waits for the other to blink, the real losers are the people caught in the crossfire. The secretary general of the Communist Party of Nepal (Marxist-Leninist), a minority partner in the government, has claimed that more than 300 people were killed in a recent police operation against Maoists. Development works have come to a standstill in the affected areas. Donor agencies have withdrawn projects, and embassies have issued advisories against travelling in these areas. Even the allocated budgets have remain unused as the local government units had not been formed until recently due to Maoist threats and government employees did all they could do to stay away from their postings in the affected districts.

The money set aside for a special development programme in these impoverished districts for the current fiscal year is a paltry NPR 80 million (USD 1.2 million). But even so, the institutional arrangements to utilise the money are yet to be worked out—months after the announcement of the package. The hills continue to burn even as the fire of insurgency has begun to spread to the southern Tarai plains districts adjoining India.

In the aftermath of the much-vaunted police operation, the Maoists appeared to have gone into hibernation and the police had started to gloat over their apparent success.

*Nothing to lose:
Comrade Prachanda
and Baburam
Bhattarai.*

With the onset of winter, however, the insurgency has begun heating up again. Maoists have started their 'Base Area Preparation Campaign' and the police have struck back with equal ferocity. An escalation is likely.

Meanwhile, the intelligentsia and other elites of Kathmandu Valley are indignant at this disturbance to their merry money-making and blame the government for being insensitive, incompetent and brutal, all in one breath. The national media comments on Maoist-related casualty figures with the nonchalance of reporting cricket scores. The government damages itself as it fights an enemy it cannot see, while Maoists are killed by the score in their quest for a communist republic in an inhospitable social reality. This war, if it can be called one, shall continue to produce losers all around.

The first move in search of solutions has to be made by the government. Local elections, despite limited participation, have been a step in the right direction. Emergency relief measures in the form of small, village-based, labour-intensive development projects need to be initiated without further delay. The offer of amnesty has to be implemented, and implemented in good faith. The police deployed in these areas need to be given special orientation to cope with the dangerous levels

of job stress. The government needs to acquire credibility by prosecuting not only Maoists, but also various other offenders who have been getting away with a lot under the guise of being police informers. Awareness levels need to be raised by leaders of political parties visiting the affected villages. These solutions are simple to the point of being simplistic and are unlikely to end the confrontation in a day, but the other option, bullets, is as uncertain a solution.

Maoist cadres need to realise the futility of an armed confrontation in a democracy where politics permits alternative solutions to the permanent problems of society. Their leadership may consist of hounds too old to learn new tricks, but there is simply no escaping the reality that retreating into the jungles after hacking a few 'class enemies' can never deter an elite steeped in the culture of exploitation.

Going for broke when it's the establishment that holds all the aces is not heroic, it's suicide, a moral surrender. Social struggle through political competition to fight the common enemy of poverty, ignorance, unemployment and discrimination is still an option that deserves another chance both from the government and the Maoists.

HIMAL 11/12 DECEMBER 1998

-C.K. Lal

20 November 1998

NEPAL: Amnesty International delegation reports on deteriorating human rights situation

Amnesty International yesterday expressed its shock at the Nepalese government's inaction in the face of the deteriorating human rights situation in the country, now reaching alarming levels.

An Amnesty International delegation visited the country to research reports of increasing human rights violations since the start of a police operation on 26 May 1998 to "flush out" armed activists of the Communist Party of Nepal (CPN - Maoist).

If you are a UK based journalist and require further information please call the AIUK Press Office on 0171 814 6248 or e-mail press@amnesty.org.uk

They found evidence of systematic use of severe torture, including of women held in police custody, committed by police constables as well as senior level police officers at district and regional police headquarters.

The delegation also gathered information on a number of cases of "disappearance" where suspects had been seen being arrested by police, but the latter subsequently denied their detention. It also interviewed people who had suffered abuse after being kidnapped by armed members of the CPN (Maoist).

In meetings with the Prime Minister, Home Minister and Inspector General of Police, Amnesty International delegates - comprising Mr. Jan Borgen, Director of the Norwegian Section of Amnesty International and Ms Elizabeth Rowsell, a member of staff of the International Secretariat

in London - expressed concern at the level of impunity prevalent amongst law enforcement officials.

During these talks, the government showed a lack of commitment to investigate reports of human rights violations. The delegation called on the government to ensure the police force stops murder, torture, "disappearance" and arbitrary detention of people suspected of supporting the armed Maoist movement, as well as members and supporters of mainstream political parties.

As a long term measure aimed at establishing a mechanism of impartial investigation, the delegation urged the Prime Minister in particular to honour his commitment to establish the National Human Rights Commission which has been awaited for more than two years.

There is a need for a clear and integrated approach to solving the deteriorating human rights situation which can only be achieved if all basic human rights are guaranteed. The government should ensure respect for the right to life, the right not to be tortured and the right to full and equal participation in the political and economic life of Nepal.

The organisation is concerned about the apparent increasing politicisation of the issue of human rights and by a suggestion that reports of human rights violations are only investigated by the government when raised by MPs in parliament. The Home Minister and Inspector General of Police should take responsibility for investigating all reports of human rights violations, making the findings public and taking action against the perpetrators. The issue of impunity urgently needs to be addressed.

The delegation also asked the Home Minister to take personal responsibility to establish the facts behind several "disappearances" after arrest by police, including that of Mohan Prasad Oli of Mahatepuri village, Banke District, in June this

evidence obtained by Amnesty International, Mohan Prasad Oli had been abducted by CPN (Maoist). While Amnesty International has consistently condemned abuses by members of the CPN (Maoist) the delegation reiterated Amnesty International's appeal for an immediate and impartial investigation into his "disappearance".

The Amnesty International delegation also met a variety of human rights organisations. It found that human rights defenders activities are being curtailed by government authorities and armed members of the CPN (Maoist). Relatives of torture victims filing cases under the Torture Compensation Act and lawyers defending people suspected of Maoist activities have been threatened by police.

The visit also included meetings with members of the diplomatic missions in Nepal to report on the mission findings. The delegation stressed the need for the Nepalese government to acknowledge that police excesses were more widespread than is being admitted and to check the continuing spell of violence in the country.

The copyright for this material rests with Amnesty International. You may repost this message provided the main text is not significantly altered and provided that the header crediting Amnesty International is included.

If you are reading this page within the UK and require further information or more information about AIUK contact the AIUK Information Office on 0171 814 6200 or e-mail info@amnesty.org.uk

If you are reading this page outside of the UK and require further information about Amnesty, please contact your local section or the International Secretariat of Amnesty

<http://www.amnesty.org.uk/news/press/releases/>

Male chauvinism

With reference to "Sex and marriage in Nepal" (September 1998), it seems to me that the male journalists fanning the flames of fear induced by the Supreme Court judgement can only be protecting their own rights. Their self-proclaimed concern about the jeopardy to the rights of women living in *de facto* marriages smacks of selfishness and chauvinism. Why can't they just be honest and confess that what they are really scared of is the idea of women obtaining power through property rights?

Nepali men's primary fear seems to be their sisters' laying claim to parental property. The fact that their wives may compensate for any loss in property since they, too, will have property rights is irrelevant because a man's pride does not allow him to see his wife's property in the same light as his own *purkhyauli sampatti* (ancestral property). Hence the move to ensure that his sisters do

not get a share of it.

Another hypocritical issue is the proclamation that this verdict will unleash 'Western-style promiscuity'. It implies that men, knowing that sex does not mean marriage, will have rampant sex. It takes two to tango, otherwise the sex act is called rape. Educating women about the SC's verdict and its implications would certainly be a lot more productive and

beneficial to women's rights than the existing system that denies females a fair go in life.

Even in this day and age, men are reluctant to share the sole right they have to parental property; women only have the privilege of taking what their parents and brothers give them—a perpetual lower hand. Perhaps if women owned more property, they could

make more decisions themselves instead of always relying on their fathers, brothers, husbands and sons to decide what is good and what is bad for them.

Jyoti Thapa
 Melbourne

butikken for
 globetrotteren,
 ferieturisten og
 drømmeren

B Ø K E R

reiseguiden
 reiseskildringer
 fotturbøker
 sykkelbøker
 klatrebøker

K A R T

over mer enn
 200 land
 detaljkart, atlas

U T S T Y R

sekker, myggnett
 pengebelter,
 m.m.

ALT DU TRENGER FOR KORTE OG LANGE REISER

TLF. 22 56 25 30

FAKS 22 56 25 01

MAN-FRE: 10 - 17

TORSDAG: 10 - 18

LØRDAG: 10 - 15

<http://pluto.wt.no/Nomadern/>
nomadern@login.eunet.no

URANIENBORGVEIEN 4
 0258 OSLO

RETT BAK SLOTTET

Treating dying people is his life's mission

By Subindra Bogati

(The KTM Post, KATHMANDU, 4. jan. 99) - While most of the people are busy worrying about themselves and their families, there are a few who dedicate their entire life to serve others.

One such samaritan is Subarna Vaidya, a ghat vaidya (one who treats the dying in the crematorium site). Subarna, 49, has also opened a school for the poor and the destitute, and a hospital for those brought to the crematorium by their families in Pashupati temple area.

There are still some conservative families in Nepal who bring their dying family members to the crematorium site in Pashupati before their death. According to the age old belief, if a person dies in Arya Ghat, crematorium site in the banks of river Bagmati in Pashupati temple, s/he will go to heaven after death.

Though those brought to the ghats are people who have no hope of surviving, Subarna tries his best to save their life. Among 107 patients brought to the Arya Ghat in the past one year, he saved the lives of 28 and sent them home. Out of the 28 surviving patients, 12 were sent home by the doctors from hospital and private nursing homes "as they had no hope of surviving".

A vaidya by generations, Subarna's family served as ayurvedic doctors in the Royal Palace from 1932 till the reign of late King Mahendra.

As a child Subarna used to tag along with his father when he went out to treat dying patients. Their suffering inspired him to do something to help the sufferers.

Even as a child he when he saw poor, people. When he torn and tattered Pashupati temple them.

The Baba Batika in 1986 to educate those from poor were only four are around 400 Subarna leaves his morning everyday. have any specific whole day with his social work, so much so that he does not even get enough time to have meal on time.

His contributions were noticed when he opened a hospital, Shree Pashupati Aryaghat Sewa Kendra, in Arya Ghat last year. Prior to this, the sick and dying were made to lie on thin mats, even during winters. Moved by their plight, Subarna converted the place into a hospital.

"I did a lot to bring this Aryaghat in this situation," he says. "Earlier, people had to bring all the necessary items themselves, and had to stay in cold, dingy and congested place which was doing more harm than good."

But now things have changed. Patients in critical conditions are now kept comfortably in this hospital and are taken care of by the hospital staff. Medicines, food, blankets and all the necessary items are provided for free for the poor and helpless.

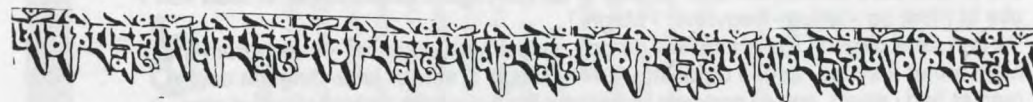
used to bleed inside destitute and helpless saw children in dirty, clothes playing around he opened a school for

School was established street children and families. "At first, there students but now there students," he says. Though he does not employment, he is busy

The hospital has altogether 16 beds and a room for kitchen including six staff working as volunteers. Most of the goods available there are donated by the relatives of the patients who were earlier treated in the hospital. Subarna is satisfied with the progress of the hospital and wishes to open such hospitals in every crematorium site of the country. He also hopes to open a shelter home for the elderly.

"We are not born to earn only. If each of us share problems, it will help create a better society," he says.

Subarna has already received Gorkha Daskhin Bahu fourth and a medal distributed on the occasion of the silver jubilee of His Majesty the King's Accession to the throne.

Statsministeren minnes jordskjelvet i 1934

(The Kathmandu Post, 16. januar 1999) - Statsminister G. P. Koirala minnet i dag om det store jordskjelvet i 1934 som omfattet østre og sentrale deler av Nepal, samt den indiske delstaten Bihar. Skjelvet, som målte 8.3 på Richters skala, drepte og skadet hundre tusenvis av mennesker. Kanskje enda verre er de sjelelige skadene det har påført dem som overlevde.

Parlamentet vedtok i fjor en bygningslov under The Building Council Act. Imidlertid har komiteen som arbeider med saken foreløpig ikke lagt fram arbeidsrapporten som skal til for å sette loven ut i livet. To jordskjelvrelaterte bøker ble også sluppet ut på markedet i dag: "Earthquake Scenario of Kathmandu Valley" og "Earthquake Risk Management Action Plan". Begge er produsert av National Society for Earthquake Technology (NSET)-Nepal og amerikanske GeoHazards International (GHI). Bøkene har som mål å utvikle bevissthet i befolkningen i Nepal om hvordan skader og ulykker kan begrenses når et jordskjelv finner sted.

I samtale med journalister på en pressekonferanse oppfordret generalsekretæren i NSET-Nepal innbyggere og institusjoner til å følge bygningslovene nøye før nye byggeplaner blir godkjent. Styrelederen i NSET-Nepal sa: "Vi er her for å tilby teknisk assistanse gratis. Det er ikke særlig dyrt å bygge en jordskjelvresistent bygning, og det er heller ikke vanskelig. Med en fem prosents økning i byggekostnadene og noen få forhåndsregler, kan en bygge en virkelig trygg bygning. GHI-president Taucar understreket at Kathmandu ligger i verdenstoppen når det gjelder jordskjelvrisiko. Han understreket at bevisstgjøring og forberedelser derfor er nøkkelen til å kunne begrense de enorme ødeleggelsene som et større jordskjelv kan forårsake.

POWER WITHOUT AUTHORITY

Beyond finding answers to who exercises power and how, what makes the political analysis of developing countries interesting is the attempt to understand how those in power increase their capacity to bring about change, how they respond to the demands of change, and how they cope with the social conflicts that inevitably emerge from societal change.

The present House of Representatives, the second after the restoration of democracy in Nepal in 1990, has seen practically every political permutation and combination in government formation. The ruling combination – some legal experts refute the claim that it's a coalition of the Nepali Congress and a break-away faction of Communist Party of Nepal sporting the suffix of 'M-L' – enjoys the silent support of a splinter group of the Rastriya Prajatantra Party and together commands a comfortable majority in the House. Theoretically, therefore, the government does not lack the power to introduce change.

However, despite this unquestioned legitimacy to rule, the government has been floundering in a swamp of indecision. It was browbeaten by the business community when its proposal to implement a Value Added Tax was diluted into a parody. Even the one success that the government had been gloating about, police actions against the Maoists under the widely-known code 'Kilo Sierra Two', seems to have come unstuck as the latter struck back with their "Base Area Preparation Operation" in late October, catching the government unawares. Everybody knows there is a government in the country but nobody is ready to accept that it works.

A government not seen to be working is seldom obeyed. A secretary to the government publicly challenges his departmental minister and gets away with it. Adulterators of mustard oil, when caught in the act, demand their spurious product back and get it. Glorified clerks in the donor agencies, not content with dictating terms, start meddling in the day-to-day administration of projects. Friendly countries deliberately delay, and sometimes even refuse, to send routine *agreements* for publicly-announced ambassadorial nominees.

The government's record in handling social conflicts is no less grim. The Maoist uprising, which has affected a third of the country's districts, is believed to be more of a social unrest than a political movement. However, the government has failed to address any of the underlying social causes of the violent reactions in various areas. Advocates of *ancien regime* openly fan casteist and communal fires by harking back to the hoary traditions of Hindu society, but the government is unable to present coherently an alternative that is as glorious but a lot less unjust.

The Nepal Sadbhavana Party (NSP), a political outfit that claims to champion the rights of the *madhise* (non-hill people of the Tarai), had started disintegrating when their leaders were seen to be interested only in political musical chairs. Now, thanks to the insensitive approach of the government in Kathmandu, NSP

leaders have hardened their stance on issues such as citizenship, language and reservations in government service, and their stock is once again up among the voters.

All of these disgruntled elements routinely take pot-shots at the Constitution, while the government watches helplessly. If power is defined conventionally as the rights possessed or given by the electorate, the national government has all the power it needs. Sadly, it lacks the authority, which is the power to give orders and have others obey. Part of this situation can be explained by the paradox of politics: gov-

ernments that face the most formidable tasks are generally the ones with the least capability. A more convincing explanation can perhaps be found in the nature of power itself. Unlike despotic regimes, democratic governments cannot rely on authority that is solely coercive – much of it has to be moral.

In the first-past-the-post elections to the parliament and winner-takes-all form of government formation, the chances of a government truly representing the majority are extremely unlikely. In such a situation, the leaders acquire paramount importance. Their conduct has to be beyond suspicion and inspire confidence. Until and unless the government lasts long enough to establish a record of sincere performance, it is the moral authority of the leader that is the source of the government's authority. At the most charitable, Nepali Congress President and Prime Minister of Nepal, Girija Prasad Koirala, has been found wanting in inspiring confidence.

Little wonder that he continues to use the fear of impending elections to keep his flock together. He has little else at his disposal.

The power that flows from the barrel of the gun is definite, but dangerous. The power emerging from the ballot box is wholesome, but not definite. Only the moral authority of visionary leaders can shape traditions and institutions to offer the best of both. No such figure appears on Nepal's political horizon for the next elections – due in November 1999, but which may take place earlier.

Hope has to be pinned instead on the possibility of a clear single-party majority emerging so that even some perfectly ordinary people can do extraordinary things by working together under one ideology. Until then, there is little else to do other than take solace in the fact that power without authority may be inconvenient; but the other extreme, authority without power, is truly insufferable.

1998 NOVEMBER HIMAL 11/11

-C.K. Lal

Our Heritage

© IUCN/Nepal

Maghi betyr «fridag for leilendinger» (bonded labourers)

(The KTM Post, Deukhuri, 15.jan.99) - Den første dagen i måneden Magh er for mange ensbetydende med at vinteren snart er forbi. Men dagen har en spesiell betydning for de mange leilendinger som fortsatt finnes i de fjerne vestlige områder av Nepal.

Denne dagen er deres rettmessig fridag. Dagen markerer også starten av et nytt år mens selve uken feires som Maghi festival.

På denne dagen bestemmer mange sin skjebne som leilendinger. Noen velger å starte et liv som leilendinger mens andre forlater det livet. Noen til og med velger å bytte sin «arbeidsgiver». Disse få dagene brukes også til å forhandle frem bedre lønnsbetingelser for kommende året.

Ganesh Man Chaudhari, en husmann fra Chainpur, tok en 3-dagers «ferie» for å besøke et hellig sted i nærheten av Satbariya landsby, Rihar. Familien på 8 badet i den hellige elven før de vendte hjem til sin arbeidsgiver. Døtrene hadde planer om å se på film neste dag.

Det er ikke bare Chaudhari som tar seg fri denne dagen. Leilendinger er tillatt kun 1 uke fri i året og «ferien» begynner i Magh 1.

På den siste dagen i Poush slakter de gris, spiser kjøtt og feirer «feriestarten» med blant annet å synge, danse og drikke. Selve Magh 1, starter leilendingene dagen med et bad i elven, spiser god mat, nyter alkohol og mottar velsignelser fra sine eldre.

Leilendinger som eier jord, bruker fri-ukene til å stelle jordstykket. Gifte døtre steller i stand godsaker for å sende det hjem til sine foreldre.

De eldre leilendinger foretrekker likevel å arbeide i ferien.

Mange Tharu kvinner som har forlatt Dang for å jobbe som hushjelpere i Nepals forskjellige landsdeler vender hjem for å delta i Maghi festivalen.

Magh 1 signaliserer også starten på solens bevegelse mot nord. Over hele Nepal feires dagen på forskjellige måter.

Et nytt politisk parti til kommende valg

(The KTM Post, Kathmandu, 13.jan.99) - Nepali Janata Party Rastriya Sambriddhibad (NJPRS) annonserte at de stiller med kandidater fra 100 valgområder til den kommende valg, 3.mai.99.

Partiet ble stiftet den 27.des.98. Partiets president og talskvinne er henholdsvis Bishnu Pokharel og Sarada Mainali.

Mainali uttalte at partiet skal drive agitasjon mot de ansvarlig myndigheter siden 1990. Anklagene gjelder spesielt uregelmessigheter i politikken og mangel på tilfredsstillende demokratisk utvikling. Mainali mener befolkningen har opplevd kun elendighet og økonomiske nedgangstider etter demokratiets gjeninnføring.

Sprøytegift ødelegger rismarker

Nepal er blitt importør av kornvarer fordi et insekt har angrepet store risområder i landets kornkammer.

IPS

SUMAN PRADHAN

Den brune plantehopperen, som på engelsk forkortes BPH, har i år ødelagt 10 000 tonn ris i dette distriktet. Shreebaba Pradhan ved Det nasjonale rådet for jordbruksforskning (NARC) mener at Nepal kan oppleve omfattende sult dersom ikke BPH-ondet blir bragt under kontroll.

Vitenskapsfolk mener ubredelsen av BPH skyldes overbruk av kraftige kjemikalier som også tar knekken på skadeinsektenes naturlige fiender.

Ser bort fra anbefallinger

– Mange bønder praktiserer kjemisk kontroll, bruker mange skadelige og dyre kjemikalier og ser bort fra våre anbefallinger, påpe-

Økt befolkning

Utviklingen av Nepal fra en liten eksportør av matkorn til nettoimportør, har skjedd over en trettiårsperiode. Årsaken er landets manglende evne til å modernisere jordbruket for å føde den økende befolkningen.

– Jordsmonnet er forringet på grunn av overforbruk av kunstgjødsel og fortsatt bruk av uvitenskapelig jordbrukspraksis, sier John Moller, en amerikansk jordbruksspesialist som har arbeidet i Nepal i 20 år og også er rådgiver for Jordbruksdepartementet.

Ifølge Moller brukte bøndene i Nepal for 30 år siden bare 494

tonn kunstgjødsel i året. Nå ligger det årlige forbruket på over 50.000 tonn. Han mener Nepal bare kan øke produktiviteten i jordbruket ved forsiktig bruk av kunstgjødsel, nye såvarer av bedre kvalitet og flere vanningsanlegg.

Det største hinderet for å innføre bedre praksis i jordbruket er manglende kunnskap hos bøndene. Regjeringen og FN's organisasjon for ernæring og landbruk (FAO) startet i fjor et toårig opplæringsprogram der rådgivere innen jordbruket får opplæring i å samarbeide med bøndene og dele sine kunnskaper med dem. ■

ker Bharat Prasad Upadhyay ved Kontoret for avlingsvern. Misbruken av kjemikalier dreper mange nyttige småkryp og skaper ubalanse i næringskjeden. Dette forårsaker at antall skadeinsekter øker.

BPH har allerede ødelagt 250.000 mål dyrkbar jord i Terai, ifølge Nepals jordbruksdepartement. Men departementet ser ingen grunn til å slå alarm, fordi BPH-pestene ikke har spredd seg til rismarkene i fjellområdene. Jordbruksminister Trilochan Dhakal sier til og med at risproduksjonen kommer til å ligge 1,5 prosent over fjorårets avling på 3,69 millioner tonn.

Forskere sier at denne påstanden ikke stemmer med det de har funnet ut.

NORGE-NEPAL FORENINGENS VEDTEKTER

Revidert 3.12.98

Paragraf 1: NAVN

Foreningens navn er Norge-Nepal-foreningen.

Paragraf 2: FORMÅL

Foreningens formål er å fremme samarbeid og forståelse mellom det norske og det nepalesiske folk ved:

- å arbeide for kulturutvekslinger mellom Norge og Nepal, og utbre kjennskapet til Nepals kultur og tradisjoner blant nordmenn,
- å arbeide for økt norsk bistand til Nepal og bidra til koordinering av økt utviklingshjelp og forskningssamarbeid og
- å fungere som forum for folk med interesse for Nepal.

Paragraf 3: MEDLEMSKAP

Medlemskap er åpent for alle med interesse for Nepal.

Foreningen har tre typer medlemskap:

- enkeltmedlemskap
- familiemedlemskap
- organisasjonsmedlemskap

Medlemskap for organisasjoner gir bare **en** - 1 - stemme ved voteringer.

Medlemskapet opphører dersom medlemskontingenten ikke er betalt i løpet av det året den gjelder for, eller snarlig etter første kontingentpurring i det nye året. Ved betaling i det nye året, betraktes kontingenten som etterbetaling for året som gikk. Medlemskap opphører også ved skriftlig utmelding til styret.

Dersom en person melder seg inn i foreningen på eller etter årsmøtet, kreves ikke kontingent for innværende år. Hvis dette nye medlemmet betaler kontingenten ved innmeldelsen eller før årets utløp, skal kontingenten gjelde for det følgende året.

Paragraf 4: STYRE

Foreningens styre skal bestå av en leder, en nestleder, en sekretær, en kasserer og 5 styremedlemmer. Styret er beslutningsdyktig når lederen eller nestlederen samt minst 3 styremedlemmer er til stede. Ved stemmelikhet kan saken avgjøres med lederens dobbeltstemme, eventuelt med nestlederens stemme i lederens fravær.

Styret er ansvarlig for den praktiske driften av foreningen og for at foreningens formål blir fulgt opp. Når et medlem ønsker å fremme en sak for styret, har vedkommende anledning til å gjøre dette skriftlig eller ved personlig frammøte på styremøte.

Paragraf 5: ÅRSMØTE

Årsmøtet er foreningens høyeste organ og sammenkalles en gang hver kalenderår.

På innkallingen til siste ordinære medlemsmøte før årsmøtet, skal det også gjøres oppmerksom på innleveringsfrist for skriftlige forslag til vedtektsendringer som ønskes behandlet på årsmøtet. Samme frist gjelder for innlevering til valgkomiteen av forslag til kandidater til nytt styre. Styret skal sørge for at samtlige av disse forslagene vedlegges innkallingen til årsmøtet.

Årsmøtet skal behandle følgende saker:

- Valg av møteleder, referent og to personer til å underskrive årsmøteprotokollen (årsberetningen/-referatet)
- Styrets årsberetning
- Revidert regnskap
- Saker fremmet skriftlig av styret eller medlemmer, herunder størrelsen på kontingenten for de tre typer medlemskap
- Valg av nytt styre, valgkomite på tre medlemmer, revisor og redaktør av Hamro Patrika

Valgkomiteen velges for to år av gangen.

Hvert styremedlem velges for to år av gangen. Annethvert år skal leder, kasserer og tre styremedlemmer velges, og det påfølgende år skal nestleder, sekretær og to styremedlemmer velges.

Revisor og redaktør av Hamro Patrika velges for ett år av gangen.

Paragraf 6: VEDTEKSTENDRINGER

Endringer i foreningens vedtekter skal vedtas av årsmøtet med 2/3 flertall.

- Presisering ang. opphøring av medlemskap og kontingentpurring i paragraf 3: Med *snarlig etter første kontingentpurring* forstås senest innen neste utsending av Hamro Patrika og/eller møteinnkalling. Har vi ikke hørt noe innen den tid, stanser vi utsendingen av Hamro Patrika og betrakter medlemskapet som opphørt. Etterbetales kontingenten, vil medlemmet også få tilsendt innbetalingsblankett for det nye året. *Styret*

Namaste fra Nepal

(Av Ingela Flatin, Kathmandu, 27.jan.99) - Jeg landet på Tribuvhan flyplass den 16. november. Tre år og 21 dager hadde gått siden sist. Den gang var det 2 timers kø ved passkontrollen, nå fløy jeg gjennom på mindre enn 10 minutter. Kanskje var det fordi jeg kom inn sent på kvelden, eller kanskje hadde myndighetene funnet det for godt å forbedre forholdene ved flyplassen i forbindelse med Visit Nepal '98. Det var i allefall en hyggelig overraskelse.

Sist gang jeg var i Nepal var det for å gjøre feltarbeid i forbindelse med min hovedfagsoppgave i naturforvaltning som jeg tok ved den Norske Landbrukshøyskolen i Ås (NLH). Jeg studerte en landsby, Okhrene, som ligger inne i Shivapuri Watershed and Wildlife Reserve (SWWR) – 12 km nord for Kathmandu. Denne gangen hadde jeg kommet til Nepal på en «privat» studietur. Jeg hadde satt av tre måneder til å reise i Nepal og møte venner som jobber i diverse stillinger innen naturforvaltning i Nepal. Hovedfagsprogrammet jeg studerte ved NLH er et internasjonalt program, støttet av NORAD. Hvert år studerer 40 studenter fra Sør ved dette spesielle programmet på Internasjonalt Senter for Miljø- og Utviklingsstudier (Noragric). Mer enn 20 nepalesiske studenter har gått gjennom programmet siden det startet i 1986. I november skulle fire representanter fra Noragric kommet til Nepal for å ha en nettverkssamling med forhenværende studenter. Dette seminaret hadde blitt virkeliggjort med støtte fra NORAD som nå satser på nettverksarbeid som et viktig område innen bistand.

Min første oppgave på denne turen var å delta på dette seminaret. Det ble et produktivt seminar med ivrige mennesker som gjerne ville opprette et forum eller forum for forhenværende studenter. Resultatet ble opprettelsen av NAAN (Noragric Alumni Association Nepal) med et styre og en rådgivende komite. De to kveldene ved Dhulikhel Resort ble tilbrakt i ivrig konversasjon om 'gode, gamle dager' ved Ås - det er tydelig at oppholdet i Norge har satt sine spor hos disse studentene. I dag har mange av dem 'viktige' stillinger innen naturforvaltning i Nepal, både i statsforvaltningen og ikke-statlige organisasjoner (NGOer). Den største andelen av studenter jobber i King Mahendra Trust for Nature Conservation (KMTNC). Dersom du noen gang drar til Royal Bardia National Park, Chitwan Wildlife Reserve, Lo-Manthang og Ghandruk (understasjoner i Annapurna Conservation Area Project, ACAP) eller Manaslu Eco-tourism Project, kan det hende at du blir møtt med ett bredt smil og et «god dag!» eller «hvordan har du det?» Ved alle disse stedene er det folk med utdanning fra Norge som holder lederposisjonen, «Officer in Charge».

Selve seminaret ble holdt i samarbeid med den Kathmandu-baserte organisasjonen Organisation Development Centre (ODC). I forrige nummer av HP hadde jeg et intervju med Basudha Gurung som jobbet for ODC, og Basudha var en ressursperson ved seminaret - et perfekt mellomledd med sin egen oppvekst i Norge og studier ved NLH. Som Basudha fortalte meg i det intervjuet, er utviklingsutvikling nå et meget viktig verktøy innen «utviklingsindustrien».

For det er store problemer innen nepalesiske organisasjoner. Det tradisjonelle hierarkiske systemet i møtet med den vestlige trenden av «flat», egalitær organisering er et vanskelig møte. Det kan være veldig vanskelig for studentene som kommer hjem fra Norge der de har opplevd å være på fornavn med professorer som gjerne bruker olabukser i undervisningstimer og ellers opplever et mer egalitært system, å vende tilbake til sine organisasjoner. De vil så gjerne innføre noe av det de opplevde som veldig funksjonelt i Norge til sine organisasjoner, men de møter ofte veggen. En av studentene fortalte meg at han forsøkte å innføre en ny ordning med henhold til tesserering ved stasjonen han var stasjonert som leder ved. I stedet for å ha servering av alle ansatte, hvor enn de måtte finne seg, bestemte han at det skulle opprettes et lite selvbetjent tessererings-hjørne på kontoret.

Det fungerte i to dager, men så ble det igangsatt en gå-sakte-aksjon fra disiplene. Beskjeden var klar; det gamle måtte opprettholdes. Jeg besøkte den samme studententen i jobbsammenheng. Ettersom han har en lederstilling, har han en vakt som følger han som en skygge, på tåhev for å motta hvilken som helst ordre. Min venn blir saluttet ved en hver anledning - ved frokostbordet, når han blir servert en drink, eller når han får beskjed om å hente noen papirer. Titt og ofte runger det: "Yes, Sir!!", og jeg må passe meg for ikke å le - det er uvant å se min studiekamerat bli behandlet som en konge. Men selv for han kan det bli for mye. Første kveld vi spiser middag med vakten og noen andre av hans "undersåtter", merker vi først etter en stund at det bare er vi to som spiser. Resten sitter med daal-bhaaten foran seg, rykende varm og viser tegn til å spise. Så går det opp for oss at de venter på et klarsignal, og kameraten min sier lettere irritert: "Shuru garaum!" - "Begynn å spis!" Og kommandoen blir straks utført. Da får jeg et oppgitt blikk, han drar fingrene lettere frustrert gjennom hårmanken. "Ingela, det er dette jeg ikke liker ved å være leder i Nepal. Det sterke hierarkiet. Jeg hadde så mange ideer da jeg kom til Nepal fra Norge, hvordan jeg ville forandre organisasjonskulturen, men det er vanskelig. Hvis jeg er "myk" blir jeg ansett for å være en joker, en klovn - og da har jeg ikke mulighet for å lykkes i mitt arbeid." Nei så men, klovner kan ikke være ledere i Nepal. Jul og nyttår tilbrakte jeg i Manang, i ACAP området. Jeg hjalp en nepalesisk venn med et studium han gjennomfører på villsau i øvre Manang. Med en tetthet av villsau på rundt 90 dyr per km², er Manang et perfekt sted for studier av villsau. Da jeg først ankom Manang hørte jeg klingende sørlandsstemmer. Det var tre barndomsvenninner som hadde kommet nesten halvveis i sin Annapurna Circuit Trek. På *Yak Hotel and Lodge* møtte jeg en ung gutt, Magnus fra Ramsøy. Av mindre enn 15 turister i Manang landsby var fem nordmenn den dagen i desember. Også tettheten av nordmenn er høy i Manang.

Det vakre landskapet i Manang og de lange dagene ute i fri luft er en perfekt ramme for lange diskusjoner. Vennen min er biolog, men er meget opptatt av den sosiale utviklingen i Nepal. »Noen ganger får jeg dårlig samvittighet når jeg jager rundt etter dyr langt ute i ødemarken, når jeg vet at bare i Manang er det mange mennesker som ikke har nok mat. Det trengs sårt kompetente mennesker til å være med på å bygge opp dette landet. Men det er så få som er villig til å gjøre noe med det virkelige problemet; ledelsen av landet. Vi trenger sterke, visjonære folk i statsapparatet, noen som kan mer enn å spise penger fra utlendingenes hender. Noen som har følelse for distriktene og bøndernes liv. Noen må komme – men ingen vil,» sier han, «ke garne?» («hva skal man gjøre»)

Etter en måned med ro og stillhet i fjellet er det alltid et sjokk å komme tilbake til Kathmandu. Trafikken har økt de siste tre årene, enda flere mennesker enn tidligere bruker hvite masker over munn og nese. Det virker også som det er flere utlendinger enn før, konsulenter og hjelpearbeidere som kjører rundt i flotte jeeper. Men jeg foretrekker å gå. Først da får jeg virkelig føle Kathmandu – bakgatene og bakgatelivet. Når jeg krysser noen av broene i byen slår en sterk, rotnet lukt mot meg. Døde hunder flyter i vannet og avskårne bøffelbein fra et lokalt slakteri ligger i hauger på elvebredden. Likevel ser jeg barn som leker og noen kvinner som vasker klær i det gjørmete vannet. Thamel er kunstig for meg nå. Den største forandringen siden sist er internet-tilgang. Kommunikasjonsforretningene har krig på internet-priser – 10 Rs. per minutt, 5 Rs., 4 Rs. – det billigste stedet har tilgang for 3 Rs. De gangene jeg må gå i Thamel trekker jeg meg ofte inn i en av bokhandelene, for å få en pause fra maset der ute. En dag blar jeg i en bok med nepalesisk poesi. Minbahadur Bishta skrev følgende dikt i 1983:

Thus a Nation Pretends to Live

Honored Friend,
This is Machapuchare, that is Annapurna
Over there stands the Dhaulagiri range
You can see them with the naked eye
You do not need binoculars
Here I shall open a three star hotel:
Would you kindly make me a loan?

Dear guest,
This is the Koshi and that is the Gandaki,
The blue over there is the Karnali
You may have read in some papers
About the selling of Nepal's rivers
That was a lie, sir
Those rivers have given our regions their names
We plan to generate power from them:
Could you give us some help?

Respected visitor,
This is Kathmandu Valley
Here there are three cities:
Kathmandu, Lalitpur, Bhaktapur
Please cover your nose with a handkerchief
No sewage system is possible
The building of toilets has not been feasible
Our next five-year plan has a clean city campaign
Could you make a donation?

Tre dager siden var det fridag i Nepal. Kongen skulle på hedersbesøk til India. I dag er det fridag igjen, Kongen vender hjem fra India. En mann i Kathmandus gater sukker tungt: «Snart blir det fri når Kongen drar til slottet sitt i Pokhara for en langhelg.»

Ke garne? Noen må komme snart.

Reiselivsmessen 1999

Også i år var Norge-Nepal foreningen representert på reiselivsmessen. Magne Berger Nilsen ordnet med standen som ble flittig besøkt av reiselystne. Flere av våre medlemmer var tilstede og informerte om Nepal og foreningen. Takk til alle som bidro!

Flere Nepalesere bryter reisemønsteret sitt

(The KTM Post, Kathmandu, 5.jan.99) - I mange år har Nepal vært yndlingsstedet for mange turister fra hele verden, men få nepalesere har sett sitt eget land. Idag er dette iferd med å forandre seg.

Flere og flere nepalesere bryter tradisjonen og tilbringer ferien sin i sitt eget land, og raskt fremmer et begrep om ferie i hjemlandet.

«Vi regner med at det har vært en økning på ca. 15-20% i nasjonal turisme under forrige år alene» sier Dr. Hari Sharma, en fagmann innen turisme og tilknyttet Visit Nepal sekretariatet.

«Flere og flere nepalesere kommer og bor hos oss nå» sier Saral Pradhan ved Club Himalaya Resort i Nagarkot. «Flesteparten er interessert å tilbringe helgen her».

Nagarkot, som kun hadde et statseid hotell et tiår tilbake, har nå nesten et dusin av hotell og anlegg rundt hver eneste sving som fylles opp av Kathmanduere som vil komme seg vekk fra hovedstadens vrimmel og forurensninger.

Dette er den nye generasjonen turister som begynner å reise rundt i sitt eget land. De som tidligere turde å bevege seg utenfor sin eget dørterskel reiste i forbindelse med forretninger eller pilgrimsreiser.

Nå drar flere og flere ut med venner og familie til steder som Pokhara og Chitwan for lengre turer eller til Nagarkot og Dhulikel for en helgetur. Men denne forandring har ikke kommet over natten. «Det er bare de siste 5 årene at folk er blitt klar over turismen i sitt eget land» sier Sarad Shrestha ved Machan Wildlife Resort. «Flere og flere nepalesere reiser i sitt eget land. Flesteparten er unge mennesker som drister seg ut på slike turer».

Sammen med den vanlige turisten, er det også en økning innen religiøse reisende som kombinerer pilgrimstur med ferie. Mange pilgrim�er som ferdes til det kjente templet Manakamana, vil også nå tilbringe en natt på et hotellanlegg ved Kurintar eller Mugling. Den nyoppstartede kabelvognen frakter nesten 2000 pilgrim�er fra hovedveien opp til templet hver dag opp til templet i tillegg til de mengdene som går den 3 timer lange turen opp dit.

«Det er mange flere som kommer opp hit nå etter at kabelvognen ble satt igang» sier en av gateselgerne utenfor templet. «Folk kør opp fra tidlig morgen og det fortsetter til sene kvelden hver eneste dag. Før var det kun kø her i helgene, og da kun på kveldene. I tillegg til Manakamana finnes det andre pilgrim�steder som Muktinath, Swargadwari, Khaptad, Ridi, Barah Kshetra og Gosainkunda. Om andre religiøse steder gjorde samme avansementet vil nok også de oppleve folketrengselen, sier folk innen bransjen.

Det er deltagelsen av folk selv som gjort at mange pilgrim�steder og naturskjønne steder har blitt lagt merke til av flere, sier Dipendra Purush Dhakal, ved Departementet for turisme og sivil luftfart.

Nå for tiden holder lokalturismen seg til Pokhara og Chitwan. Men ikke alle vet og kjenner til at det er flere steder som er like vakre eller vakrere som disse stedene. Et av de store problemene er nok mangel på informasjon om stedene. «All informasjon om Nepal er på engelsk og det er begrenset informasjon å få tak i om landet.» sier Kanhaiya Rajbhandari, en reisekonsulent. «Et annet problem er infrastrukturen. Mange av stedene har ikke ordentlig overnattingsmuligheter, spisesteder og sanitære anlegg». Uansett problemene i utviklingen av nasjonal turisme, vil flere og flere folk begynne å reise som en rekreasjonsaktivitet. «Om det ble bedre promotert og bedre infrastruktur vil mange kunne reise til disse plassene» sier Rajbhandari. «Det er skoler som har benytter lokale steder som utgangspunkt for utflukter». En annen faktor som har hjulpet den nasjonale turismen er framgangen i nye private flyselskap som har effektiv service på innenriktstjenesten sin.

I tillegg til en økning i private flyselskap som frakter 1000-vis av passasjerer over landet, har landtransporten også sett en forbedring. Det er flere busser som krysser landeveiene nå enn det noen gang tidligere og det også til ulike steder i landet.

REISE MED FORVIKLINGER - hold på passene!

(Av Ingela Flatin, Kathmandu, 27.jan.99) - Vi kom med Gulf Air til Kathmandu. Jeg hadde fått trivelig reisefølge fra Norge, Annbjørg, som skulle til Nepal for første gang. Hun var interessert i Kashmir-sjal og hadde fått kontakter i Kathmandu. Vi hadde mellomlandet i Abu Dabi og Bahrain (finn frem kartene!). En time før landing i Kathmandu fikk stakkars Annbjørg beskjed på flyet fra en flyvert at passet hennes hadde blitt funnet i Bahrain, men at Gulf Air skulle hjelpe henne. Jeg tok farvel med henne i visshet om at hun var i de beste hender; ettersom flyet var tre timer forsinket, måtte jeg skynde meg ut til vennene mine som ventet utenfor. Noen dager senere fikk jeg en e-post fra min mor som sa at Annbjørg hadde ringt henne og fortalt at hun ble sendt hjem med første fly fra Kathmandu! Så, advarselen må være klar til dere der hjemme: Hold på passene deres, eller ha i det minste nummeret til det norske konsulatet klart i tilfelle uhellet skulle være ute. Jeg hilser hermed til Annbjørg (som nettopp har meldt seg inn i foreningen) og håper at du har fått ordnet med en ny reise til Kathmandu. Ikke gi opp - Nepal er verdt det!

Indisk team til CAN Info-Tech 1999

(The Kathmandu Post, 17. januar 1999)

I løpet av den nærmeste måneden skal det utvikles en rekke programmer om utviklingen av informasjonsteknologi (IT) i Nepal, i nært samarbeid med indiske entreprenører. CAN Info-Tech er en årlig IT-messe som blir arrangert av Computer Association of Nepal (CAN). Indiske entreprenører viser nå interesse for å delta i CAN Info-Tech '99, hvilket er første gang i arrangementets femårige historie. IT-messen skal avholdes på Blue Star Hotell mellom 22. og 25. januar. "India blir nå ansett som en stormakt innen software-utvikling. Diskusjoner med prominente figurer innen indisk IT-industri i løpet av Investors' Forum vil kunne hjelpe nepalesiske entreprenører", sier B. K. Shrestha, President i CAN.

I annonseringen av høydepunktene ved Info-Tech '99, sa CAN at IT-messen i år som tidligere vil vise de siste nyvinningene innen feltet. I samtale med pressen sa CANs generalsekretær, A. Tuladhar, at messens store trekkplaster vil være voice-mail, thin-clients, nepalesisk support til Windows 2000, utvikling av multimedia produkter, etc. Presidenten i CAN sa at det under konferansen og andre formelle/uformelle møter vil fokuseres på å selge Nepal som regionalt senter for IT-"multinationals".

"Mange internasjonale selskaper opererer fra India, hvilket gjør det vanskelig for dem å handle med Pakistan. Hvis de kommer til Nepal, vil det bli veldig for dem enkelt å operere i hele Sør-Asia", la Shrestha til.

Ingen tobakk eller sprit - reklame i elektronisk media

(The KTM Post, Kathmandu, 13.jan.99) - Regjeringsmedlem Jaya Prakash Gupta framla idag et forbud mot tobakk- og spritreklame i elektronisk media - både statlig og privateid med start fra 19 februar.

Radio Nepal og Nepal TV vil miste ca. 35 mill. Rs. årlig pga. dette vedtaket, sier han. Den nylanserte private FM kanalen vil også få seg et hardt slag ettersom alkohol- og tobakk selskaper er blant deres største annonsører.

Ifølge Minister Gupta, er det foreløpig ingen planer om kompensasjon. «Regjeringen har ingen planer om tiltak som skal gjøre opp for tapet. De (mediastasjonene) kan øke sendetiden eller se etter andre alternativer» sa Gupta til reporterne. «Om denne avgjørelsen har en skadelig effekt på media, vil vi opprette direkte reklame (til de krenkede parter) for å gjøre godt igjen for det tapte» sier han, samtidig som han hinter fram at regjeringen har tenkt å fremsette en helt ny reklamekampanje som skal fokusere på offentlig bevissthet.

Det private mediaområdet som betjener FM-stasjonene vil også bli inkludert i den nye planen.

«Siden den nye regjeringen kom til makten, har Informasjons- og kommunikasjonsdepartementet lansert et antall programmer til offentlighetens gagn. Gupta sier «For å kunne holde denne forpliktelsen har vi tatt avgjørelsen om å forby alkohol- og tobakk reklame innen elektronisk media. Vi er takknemlig for den hjelp vi har fått fra Helsedepartementet og helseministeren».

Likeledes vil regjeringen gi 50% avslag på den økte prisen på avis trykking. Regjeringen vil fortsette innsatsen for å stabilisere prisen på avistrykking, sier den nylig innsatte ministeren.

Regjering vil også ta i bruk nødvendige tiltak slik at aviser kan trykke offentlige oppslag for mindre enn 1 mill.Rs.

På spørsmålet om valgstoff i media vil være totalt fritt for strid under kommende valget, svarte Gupta at han var villig til å gi hvert og ett parti lik dekning i media, og la til at en alle-partiers komité vil snart bli dannet under Statsministerens verv for å sikre dette.

«Regjeringen vil ikke bruke statlig media for å sikre regjerende partier ledelse» sier han. Ifølge Gupta, har regjeringen planer om å gjøre om Sundarijal fengslet til et B.P. minnesmuseum. Dette er stedet som kongresslederen B.P.Koirala satt fengslet sammen med andre prominente ledere under Panchayat-regimet.

Han sier også at telekommunikasjonssystemet vil bli utvidet til flere distrikter. Ifølge Gupta vil det bli lagt til 27018 nye telefonlinjer i områder som Inaruwa, Itahari, Duhabi og Biratnagar i østre region, Bharatpur, Tandi, Trishili, Lalitpur, Sundhara, Chabahil, Gongabu, Chhauni og Bhadrakali i sentrale regionen, og Damauli, Pokhara, Butwal og Mangalapur i vestre regionen.

Likeledes vil det bli etablert en telefonsentral med kapasitet for ca. 1000 linjer i Thaiba i Laitpur, og en annen med kapasitet for ca. 4000 linjer i Thimi i Bhaktapur.

På liknende måte vil det i tillegg bli satt opp 1500 postbokser i Kathmandu Postkontors område og innenriks ekspresspost vil bli introdusert i områder som Mechinagar, Bhadrapur, Damak, Katari, Kalaiya og Gorkha for hurtigere postgang.

Blandet kaste-ekteskap : Fremdeles et tema

(*The KTM Post Editorial*, 23 jan 99) - Sluttet gruppe og personer utelukket fra en sluttet gruppe innenfor en religiøs kaste eller sektkonsept, spiller en viktig rolle i innbyrdes forhold og vennskap. Siden uminnelig tid har folk hatt tro på kastesystemet. Kastesystemet er en dominerende karakteristikk i tradisjonelle samfunn. Kaste påvirker fordeling av arbeid, økonomiske funksjoner og den ekteskapelig stilling. Blanding av kaster og trosretninger er vanlig også idag. Men det var ikke helt vanlig i gamle dager. Selv loven har ikke alltid gitt tillatelse for ekteskap mellom noen kaster. Ikke desto mindre i samfunn gjennomtrengt av overtro, uvitenhet og fordommer er ekteskap mellom kaster selv idag sett på med truende blikk. Nepal har ikke vært noe unntak i dette fenomenet. Selv om kultur spiller en viktig rolle i vårt dagligliv har utviklingen i like stor grad påvirket tankesettet vårt. Dilemmaet som kan oppstå under valg sin livspartner er kun en situasjon hvor et veloverveid valg mellom de to må skje, uten å måtte ofre det ene for det andre.

MBA studenter ved Kathmandu Universitet gjorde en undersøkelse for å få vite hvordan holdningen til ekteskap på tvers av kaste var. Utvalget var 102

Kathmanduere som besto av 40 stykker som var gift på tvers av kaste.

Undersøkelsen var gjort på individuell basis. Det var en undersøkende studie gjort for å forstå årsak og virknings-forholdet mellom holdning til ekteskap på tvers av kaste (avhengig variabel) og uavhengige variabler som alder, kjønn, kaste, utdannelsenivå, familiebakgrunn og eksponering til verden utenfor. (De regnet det å bo utenfor Nepal som eksponering til verden utenfor). På grunn av penge- og tidsbegrensning ble ikke undersøkelsen gjort utenfor Kathmandu, noe som ville ha gitt et bredere syn på folks holdning. Data ble hovedsaklig samlet fra spørreskjema og også gjennom litteraturgjennomgang og intervjuer.

Resultatet tilsa at holdninger var avhengig av tre uavhengige variabler, nemlig; alder, kjønn og eksponering til utenomverden. Videre fant man ut at eldre, kvinner og de som ikke var eksponert til utenomverden ikke var liberale til ekteskap på tvers av kasten.

Totalinntrykket er at folk generelt sett ikke er imot ekteskap mellom kastene. De fleste i respondensgruppen var ikke uvillig til giftemål mellom kaster. Men de ville ikke utelukke diskriminering av slike ekteskap. Når de ble spurt om de selv ville bli involvert personlig, da var de noe betenkelige. Majoriteten av respondensgruppen sa de var villig til blandet ekteskap om den andre personen falt innunder en spesiell gruppe. Det var f.eks. at en Newari kunne gifte seg med en Newari av en ulik kaste, men ikke en Brahmin eller Chettri. Hovedårsaken var frykten for tilpasning pga. kulturelle ulikheter. Det kan være situasjoner som at man ikke kan tillate et menneske av en kaste deltagelse på kjøkkenet eller i visse ritualer ifølge kulturen. Denne frykten kan være av mer personlig oppfatning og erfaring. 82 % av ekteskap på tvers av kaste støttet det fakta at det oppsto vanskeligheter pga. kulturelle ulikheter, men at det kun var i begynnelsen. En annen grunn til å ikke gå inn i et slikt ekteskap var at man ikke skulle trosse gjeldende rett i ens egen kultur. Det ble også bevist at foreldre så gjerne at barna deres ikke ble involvert i ekteskap på tvers av kasten deres., men 74 % av respondentgruppen ville ikke protestere om barna allerede hadde valgt en partner. Om vi studerer resultatene av undersøkelsen nøye, vil det være feil å si at folk fremdeles tror på kastesystemet. Ekteskap mellom to ulike kaster er i seg selv ikke feil ettersom et ekteskap i seg selv involverer forandringer. I en hver forandring er det tilpasninger og kompromiss. Uansett så er ikke blandet kasteekteskap regnet som like normalt som ekteskap innenfor samme kaste. Om ikke noe annet vil folk si »denne personene har giftet seg på tvers av kasten sin» Vi kan ikke fremme ekteskap på tvers av kastelinjene siden det i bunn og grunn er den berørte personen som vil møte

konsekvensene. Og konsekvensene kan være uhøflighet fra svigerforeldre, kritikk fra venner og familie eller tilpasning av kulturelle ulikheter. Selv om man selv er åpen for andres ulikheter i kultur er det ikke sikkert at resten av samfunnet eller svigerforeldre er like storsinnset.

Noen kulturer tillater ikke at kvinner av lavere kaste deltar i visse ritualer, men vi kan ikke si det er tull og tøys. Enhver person avholder sin kultur som man har blitt oppdratt til uansett hvor diskriminerende den kan virke for andre. Vi kan ikke si at en kultur er feil. Men på den andre siden vet vi at kulturen vår skal være så storsinnset at den skal kunne omfatte alle uansett hans/hennes kaste. Vi vet også at dette er praktisk vanskelig, men det må starte et sted, og av noen. Det vil komme steg for steg. For de som møter problemer pga. ekteskap på tvers av kaste er tålmodighet, utholdenhet og respekt for andres kultur den beste utveien. Om en person har en sterk vilje og er bestemt, vil han eller hun definitivt få et lykkelig ekteskap. Det er bare snakk om tid før lykken kommer til dem. For de som går imot barna sine vil vi bare si at ekteskap er en institusjon som skaper familie og samfunn. Enhver hindring mot denne institusjonen er et angrep mot menneskets frihet og rettigheter. Vi håper at folk prøver å bli tolerant nok til å akseptere forandring og respektere andres kultur, og da vil det ikke ta lang tid før ekteskap på tvers av kastelinjene ikke lenger er et tema i samfunnet vårt.

Fem drept og syv skadet i flystyrt

(*The Kathmandu Post*, 17. og 18. januar, 1999)

Fem personer, blant annet co-pilot H. B. Malla og et barn på 22 måneder, ble drept i dag da en Necon Air-maskin på vei til Nepalgunj tok fyr og falt ned på rullebanen rett etter take-off. Nepal Civil Aviation Authority (NCAA) sa senere i Kathmandu at det var fire drepte. De forklarte ikke hva som var årsaken til ulykken.

Fem andre som var ombord i det USA-produserte Cessna-flyet får behandling på B&B Hospital i Kathmandu, blant annet kaptein S.B. Chand. Både for Chand og for passasjer P. Lama er tilstanden kritisk, i følge kilder ved sykehuset. To andre har fått mindre skader og behandles i Nepalgunj. Flyet falt ned ved enden av rullebanen sekunder etter at det tok av ved 16.30-tiden, sa øyenvitner. Bortsett fra cockpiten er hele flyet brent opp. I følge en pressemelding fra NCAA har Regjeringen nedsatt en gruppe eksperter for å foreta en foreløpig undersøkelse av den fatale ulykken i Jumla.

En pressemelding fra Necon Air inneholdt detaljer om det uhellsvangre flyet. Cessna Caravan-maskinen var produsert i USA i 1993 og ble tatt i bruk av Necon Air 1. februar 1994. Det hadde fløyet totalt 6237 timer fram til 15. januar i år. Piloten hadde loggført 4500 flytimer, 1350 av disse i Cessna Caravan-maskinen. Co-piloten hadde loggført 1650 timer, 400 av disse i Cessnaen.

Helsevesenet holder ikke oppsyn over nyoppstartede private sykehus

(The KTM Post, Kathmandu, 15.jan.99) - Omtrent ett hundre private sykehjem og sykehus har skutt opp rundt i landet, halvparten i hovedstaden, etter at regjeringen begynte å fremme private investeringer i helsevesenet.

Men det er ikke opprettet noen gruppe som kan måle kvaliteten, prisen og inntjeningen til sykehusene, ifølge regjeringens egne medlemmer.

Regjeringsgrupper har aldri tenkt på å bruke tiden sin på å finne ut om de private sykehusene har gitt kvalitetsmessig riktig service eller ikke, om tariffene deres er rimelige eller ikke eller om de har det riktige utstyret for behandling eller ei.

Dette sier en lege som driver et privat sykehus i Kathmandu. «Regjeringsansatte har aldri kommet innom for å gjøre en inspeksjon på sykehuset mitt».

Ansatte på Helsedepartementet påstår at med en gang et pleiehjem eller privat sykehus får tillatelse til å åpne, vil ikke Helsedepartementet eller Ministeriet overvåke det. «Regjeringen har ikke kompetente folk til å overvåke», sier en høyere ansatt i ministeriet, og ber om anonymitet.

Regjeringen har ikke dristet seg til å gjøre inspeksjon og overvåket private pleiehjem fordi med en gang en regjeringsansatt setter foten innenfor et privat sykehus vil han bli utfordret med at: «først får dere holde statlige sykehus rene, før dere kommer hit», ifølge en medisinsk lege som arbeider på et privat pleiehjem.

Helsedepartementet har ikke en gang oversikt over hvor mange private sykehjem og sykehus som finnes. «Vi har ikke en offisiell liste fordi pleiehjem er registrert hos Næringsdepartementet med anbefaling av Helsedepartementet», sier en ansatt ved Departementet.

Siden sykehusene og pleiehjemmene blir sett på som foretak som tjener penger, er de registrert hos Næringsdepartementet, sier Dr. Sushil Koirala, leder for Tannlegeskolen. Selvom regjeringen har gjort en bestemmelse at 25% av sengene hos de private sykehusene skal gis til de fattige, har de sykehusene oversett denne bestemmelsen og de ansvarlige i regjeringen har snudd det døde øret til. Likeledes er det en bestemmelse om nødsituasjoner ved hvert private sykehus. Dette er heller ikke overholdt i sykehusenes praksis.

Ifølge Nirmal Prasad Pandey, medlem av Nasjonale planleggingskomiteen, som ser etter helsesektoren, er det en sterk diskusjon gående om hvordan man skal best kunne overvåke at bestemmelsene blir overholdt av sykehusene.

Undersøkelse viser at utenrikspersonell har dårlig opplæring

(The People's Review, 7.- 17. januar 1999)

Dr. R. B. Thapa har på vegne av Institute for Integrated Development Studies (IIDS) i Kathmandu gjort en undersøkelse for å studere "opplæringsbehov for HMG/Nepals utenriktjeneste". Undersøkelsen fokuserte spesielt på det økonomiske diplomati og viser at flertallet (60%) av de spurte mener at de ansatte i utenriktjenesten er "poorly trained". De "manglene" man mener de utenriksansatte har fordeler seg slik: kunnskaper (45%), holdninger (43%), ferdigheter (40%) og oppførsel (40%).

I forbindelse med samme undersøkelse ble utenlandske diplomater i Kathmandu intervjuet. Disse understreket at "nepalesiske diplomater er sjarmerende og hjelpsomme", men siden prioriteringene har endret seg med tiden har "charming diplomacy" blitt en relikvie fra i går. De utenlandske diplomatene skal også ha understreket at utenriktjenestens personell må være representativt for samfunnet med dets ulike grupper og spesielt med hensyn til kjønn

Timely action a must to recover lost millions

The Kathmandu Post

By a Post Reporter

KATHMANDU, Jan 3 - The government has over Rs 43 billion tied up in unsettled and unrecovered accounts that if recovered would end its need to withdraw billions of rupees in overdraft that is beyond the limit set by regulations, according to the Auditor General Bishnu Bahadur KC.

The government has drawn Rs 3.98 billion in overdraft despite regulations that set the ceiling limit at Rs 1 billion, the Auditor General told The Kathmandu Post today.

"If the government recovers even a portion of these amounts, the government could save a lumpsum money that it pays out in interest on the billions of rupees in overdraft," KC said. "The government has not given enough attention towards properly managing funds."

The major chunk of such amount comes from doubtful accounts that have not been settled for months, years and in some cases, decades. This adds up to Rs 20.43 during the fiscal year 2053/2054 which are made up of amounts allocated, revenue uncollected and collateral that are yet to be settled. Rs 9.96 billion of the above comes from amounts that were handed out as advance to individuals or organization in the government or to private contractors whose accounts are yet to be settled with the government.

Besides the Rs 20.43 billion in unsettled accounts, Rs 4.05 billion is tied up with other government-run agencies and corporations who have failed to settle their accounts. Even Tribhuvan University, has Rs 1.58 billion in unsettled amounts as their books have been left unaudited for a while. Village development committees and municipalities too have millions of rupees stacked in their books. As much as Rs 1.56 billion is left unsettled by these local administrative bodies.

Even the amounts that are left to be paid by donor nations and agencies as aid or loan amounts to Rs 5.48 billion. Some of the donors or banks when they pledge financial assistance or loans do not dispatch the money right away but let the Nepalese government spend on the projects first and then reimburse the funds later when project is complete.

The Auditor General also pointed out that there is at least Rs 4.71 billion in tax money that was already assessed by auditors but was yet to be paid out to the government. Most of these cases are tied up in the Revenue Court pending appointment of a judge.

And at least Rs 3 billion is tied up in loans and interest that the government signed as collateral for their agencies and is yet to be paid out by them.

Of the total Rs 43.1 billion in all these accounts, the government is directly responsible and have enough authority to recover and settle at least Rs 35.88 billion of the funds tied up in these accounts.

"The government needs to show some commitment and initiative towards finalizing these accounts. Or else these accounts will keep piling up and the people and document related to them will be hard to locate making it impossible to settle it then," he said. "Timely action is a must."

Nepalese products popularity in Finland increase

By Reijo Harkonen/Finland

(Independent, 6 Jan. 99) - Nepalese handmade papers, natural buttons and hand-woven cotton and raw silk fabrics are increasing in popularity in Northern Europe. Lalupate Ltd., which has operated in Finland for five years, opened a new showroom "Studio Himalayan" in the centre of Helsinki, Finland, in November last year. Lalupate deals in Nepalese products throughout Scandinavia and the Baltic countries.

The managing director, Riitta Reinila-Strommer, emphasises that ecological and ethical considerations are of the utmost importance in the company's operations. The Nepalese producers have to be able to prove these standards. If there is not absolute certainty with regard to the conservation of the environment for example, collaboration and trade are not commenced.

"It is important to us that the Nepalese environment is conserved for the following generations, too," says Riitta Reinila-Strommer.

The Finnish section of the World Federation of the Deaf awarded last year in October one of Lalupate's business partners, paper manufacturer Lhakpa Sherpa, a certificate of honour for his exemplary work on behalf of the deaf. He employs eight deaf-mute men in his firm.

In connection with the opening of the new showroom in Helsinki the use of nettle fabric (allo) as a furnishing fabric was displayed for the first time outside Nepal. Textile designer Ritva Heikkinen introduced the Kasvin valo (Plant Light) series of nettle fabrics which are patterned using plant dyes. The fabrics are woven by hand in Nepal and patterned in Finland.

"I feel especially the need to carry on fostering the use of ecological means production. I shall continue to use Nepalese nettle fabrics in the future", says Ritva Heikkinen.

Six killed in tragic Gorkha avalanche

(The KTM Post, GORKHA, 3 Jan. 99) - Six people were killed in an avalanche which hit Singhboche Syapu in Chunchet VDC at around 10 a.m. on Saturday, the Gorkha District Police Office said today.

Five of those killed were in their home while one was looking after grazing yaks at Singhboche, which is at a distance of three day's walk from Gorkha bazaar, the district headquarters.

Three others trapped by the avalanche have been rescued, said Assistant Sub-Inspector Keshab Basnet.

According to Chekampar border patrol, the avalanche also killed 22 yaks and injured two yaks.

Three wooden bridges have been severely damaged and the flow of Budhi Gandaki river was also blocked for over an hour.

A rescue team has been despatched from Arughat Ilaka police office since early morning. Locals have also helped in the rescue operation.

Further information on the damage is yet to be received.

Eastern Nepal to appear on Internet

(The Kathmandu Post)

MORANG, Jan 20 - Information on the entire 16 districts of the eastern region of Nepal will be available on the internet from the 1st of Falgun (February 13, 1999) with the joint cooperation of Birat Computer Network Biratnagar and Computer Land Communication System Limited, Kathmandu. The eastern region of Nepal will thus be available to the world on the internet. The website for access to this service is www.bcn.com.ccsl.com.np.

The 24-hour lease line equipment containing the entire activities of the eastern region will be linked with 64 K.B.S. Digital Line, Samir Thapa, Technical Chief and Computer Engineer of Birat Computer Network Biratnagar told The Kathmandu Post. The work is estimated to cost 700 thousand rupees.

According to Engineer Thapa, the internet service will carry various information including an introduction of all the district headquarters along with their maps, characteristics of tourist sites, information about hotels, lodges, hospital, transport services, flight schedule, police, administration, Red Cross, telephone directory, industry and commerce, emergency service, information on famous people and their photos, school, campus and weather of the next four days. The noted personalities, industrialists and businessmen of this region may feed information to the internet about themselves, their industry and business respectively. Both international and domestic tourists visiting this area might take full benefit from this system.

Similarly, both boys and girls of marriageable age may enter their bio-data along with their photos in the internet and they can look at the photo of each other and choose their life partner through computer for the first time.

Engineer Thapa informed that the entire activities of all the districts of eastern region along with the geographical situation, introduction and other necessary materials are being collected at a rapid pace with a view to making them available at the internet for the whole world by February 13.

Engineers Samir Thapa and Anish Shrestha, and technicians Vikas Pandey, Paban Prakash Upreti and Lokesh Bajaracharya are working hard to accomplish this task within the stipulated time.

O Tempora! O Mores!!
Who can bear our leaders in sincerity?
They publicly admit their corruption!

Toni Hagen's **Nepal**

Himal Books, October 1998

Toni Hagen first set foot on Nepali soil in 1950, when Nepal was still 'forbidden' to outsiders. Starting from the Tarai plains, then still malarial, he traversed Nepal's populated midlands, and up to and beyond the high Himalaya. He walked a total of 14,000 km over nine years while carrying out the first-ever reconnaissance of the country for the United Nations.

The Swiss geologist saw Nepal like no one had before him, and very few have since. He visited areas that are till today closed to tourists and observed so much of the country that has been overtaken by the march of time. With the meticulous mind of a scientist and the rendition of a storyteller, Toni Hagen first published *Nepal* in 1961. This, then, became the original book to introduce Nepal, in text and unmatched pictures, to the world as well as to the administrators of the newly awakened country.

Over time, as a development expert and a valued friend, the author has been returning regularly to these mountains, hills and plains. He has seen the country's transformation from a medieval-era state to a parliamentary democracy, and the population's rise from eight million when he first came to 22 million today. Toni Hagen has not been just a casual observer; he has continuously engaged in discussion on issues that affect the people, such as the merits of the prevalent development model, or questions of political evolution and ethnic assertion.

There have been others who have since studied more thoroughly certain areas and become better acquainted with various communities of the country, but Toni Hagen is undoubtedly still *the* expert of Nepal as a whole.

Toni Hagen's
Nepal: The Kingdom in the Himalaya
revised and updated with
Deepak Thapa
Fourth Edition, 1998
Himal Books, Lalitpur, Nepal
pp 251 (172 plates: 121 colour + 51 b&w)
US\$ 60 (including postage)

Nepali Khana: Bhuteko masu (stekt sauekjøtt) Oppskriften er hentet fra Internet.

Ingredienser:

- 1 kg sauekjøtt
- 150 gram løk, oppskåret i ringer
- 100 gram hakkede tomater
- 12 små vårløk
- 2 selleristilker
- 3 ss soya saus
- 1 bit fersk ingefær (tilsvarer ½ ts ingefær pulver)
- ½ kopp olje (liten kaffe kopp)
- salt tilsettes etter smak

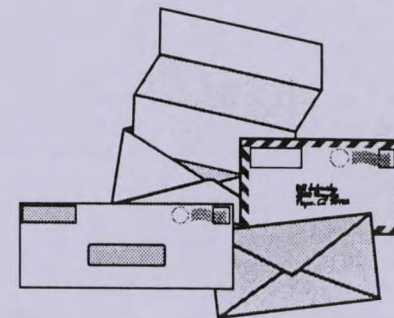
Fremgangsmåten:

1. Ha i ½ ts salt og en ¼ ts ingefær i gryten sammen med kjøttet. Ha i passende mengde vann og kok opp kjøttet til den blir mørt.
2. Skjær kjøttet i passende strimler når den blir kald.
3. Varm oljen, tilsett ¼ ts ingefær og løken. Rør løken til den blir «gjennomsiktig».
4. Tilsett resten av ingrediensene utenom vårløken og sellerien.
5. Stek i middels varme til all vannet tørker ut.
6. Like før servering, tilsett tomatene og resten av grønnsakene.

Velbekomme!

Norge-Nepal foreningens nye adresse:

Norge-Nepal foreningen
c/o Gry Ottersen Lama
Sørhalla 1
1344 Haslum

Du kan også kontakte styrets medlemmer direkte; se adresser og telefonnumre på innsiden av Hamro Patrika's omslagsside. Henvendelser til Hamro Patrika's redaksjon kan rettes til Anuradha Gurung.

Nye kontingentsatser

Enkeltmedlem	kr. 125,-
Familie	kr. 175,-
Organisasjon	kr. 300,-

*Husk å betale medlemskontingenten for
1999!*